

1. ἀποφατικῶς ὅτι

1. οὐ ἐστὶν ἠδονή ὅτι

- 1. τὸ ἄγαθόν ἐστὶν ἄνθρωπον ἰδίον. τῆς δὲ ἠδονῆς μετέχουσιν ἅπαντα ἄλογα.
- 2. ἡ ἠδονὴ ἐστὶ βίβαιον ἢ τῆς γένεσος, ἢ τῆς ἐνεργείας.

2. οὐ ἐστὶ τιμὴ ὅτι

- 1. ἡ τιμὴ οὐ ἐστὶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡμετέρου, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας.
- ἀλλως ἡ τιμὴ οὐ ἐστὶν ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν. ἴσθ' ὅτι τὸ ἄγαθόν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν.
- 2. ἴσθ' ὅτι τὸ ἄγαθόν ἐστὶν ἐν τῇ ἐνέργειᾳ ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς.

3. οὐ ἐστὶ πλεθος ὅτι

- 1. ὁ πλεθος οὐ ἀπὸ τοῦ ἐνεργεῖν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν τῷ βίω πλεονεξίαν.
- 2. ἴσθ' ὅτι τὸ ἄγαθόν ἐστὶ μόνικον ἢ βίβαιον. ὁ δὲ πλεθος οὐ ἐστὶ τοῖς ἴσθ'.

4. οὐ ἐστὶν ἰδέων θεωρία ὅτι

- 1. ἄγαθόν ἐστὶν ἀρετῆς, οὐκ ἰδέων θεωρία.
- 2. ἴσθ' ὅτι ἰδέων θεωρία ἢ ὁ κακός ἢ ὁ ἀδύνατος. τὸ δὲ ἄγαθόν ἐστὶν ἰδέων θεωρία.

5. οὐ ἐστὶ ἐξίς τῆς ἀρετῆς ὅτι

- 1. τὸ ἄγαθόν ἴσθ' ἐστὶν ἐξίς τῆς ἀρετῆς ἢ ἐπίδοσιν ἔδειξεν. τὴν δὲ ἐξίς ἀρετῆς ἐνδείξεν εἶναι, ἢ ἐπίδοσιν λαμβάνειν ἐκ τῆς ἐνεργείας.
- 2. τὴν ἐξίς τῆς ἀρετῆς ἐνδείξεν ἐνυπαρχεῖν τῷ ἀπρᾶκτῳ ἢ ἢ καθόδοσιν ἰδέων δὲ εὐδαιμονίαν οὐκ ἐνδείξεν.

καὶ ἀποφατικῶς ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἐστὶν ἐνέργεια ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀρετῆς ἀρίστη ἢ φελδοσία, ἐν βίῳ φελδῶ.

Τὸ γ' κεφ. περιέχεται δύο

1. πόθεν γίνεται τὸ ἄγαθόν ἴσθ' ὅτι

- 1. πόθεν τοῦ θεοῦ, ἐξ ἧς πάντα τὰ ἄγαθα ἀγαθῶν ἢ ἀλόγῳ θεοῦ ἐστὶ δώρημα ἀνθρώποις, εὐλογίαν ἢ τὴν εὐδαιμονίαν θεοδόσιν ἢ θεοπεμπτον εἶναι.
- 2. διὰ τὸν ἐθισμὸν ἢ τὴν ἀδίκησιν. ἐκ ἰσθ' γὰρ ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ἀρετὴ μαθη-
τοῦ ἢ ἐθισμῶν.